

13

Zapalenie gruczołów łojowych

OBJAWY

Wyłysienia, złuszczenie, odlewy mieszków włosowych.

WSTĘP

Zapalenie gruczołów łojowych (*sebaceus adenitis*) jest chorobą skóry o nieznannej etiologii, przebiegającą ze złuszczeniem i świądem o zróżnicowanym nasileniu. W wyniku choroby dochodzi do zapalenia i zniszczenia gruczołów łojowych, nadmiernego rogowacenia mieszkowego i często wtórnego ropnego zapalenia skóry. W skrócie choroba cechuje się złuszczeniem, związanym z tworzeniem się odlewów mieszków włosowych i różnego stopnia wyłysieniami.

CHARAKTERYSTYKA PRZYPADKU

Wykastrowany 7-letni pies rasy biszon kędzierzawy został przyprowadzony na konsultację z powodu złuszczenia i wyłysień.

WYWIAD

Zapalenie gruczołów łojowych może objawiać się w różny sposób, lecz zwykle właściciel opisuje stopniowe pojawianie się zmian skórnych, którym towarzyszy złuszczenie, wyłysienia i świąd. Choroba najczęściej rozpoczyna się na głowie i małżowinach usznych. Wczesne objawy mogą być niezauważone. Na ogół pies zostaje przyprowadzony do lekarza na skutek poważniejszych zmian skórnych, powstałych na skutek wtórnego ropnego zapalenia skóry. Chorobie nie towarzyszą objawy ogólnoustrojowe.

Poniżej podano istotne informacje uzyskane w wywiadzie:

- Od 2 miesięcy obserwowano złuszczenie skóry i częściowe wyłysienie na grzbiecie oraz złuszczenie zewnętrznych powierzchni małżowin usznych.
- Na skórze pyska i w okolicy oczu zauważono grudki i płytki.
- Występował umiarkowany świąd, zwłaszcza w momencie pojawienia się grudek w okolicy twarzowej.

- Nie zauważono objawów sugerujących chorobę ogólnoustrojową.
- W domu przebywał jeszcze jeden pies (pochodzący z tego samego miotu), który nie wykazywał żadnych objawów.
- Nie było objawów sugerujących zoonozę.
- Pies był karmiony wysokiej jakości kompletną suchą karmą z ziemniaków i ryby, od czasu do czasu dostawał karmę moką w saszetkach i świeże mięso z kurczaka, pił wyłącznie wodę.
- Rutynową ochronę przeciwpchelną stanowiło comiesięczne stosowanie selamektyny u obu psów.
- Ostatnie leczenie polegało na suplementacji NNKT za pomocą oleju z ogórecznika.

BADANIE KLINICZNE

Kliniczny obraz zapalenia gruczołów łojowych wykazuje znaczną zmienność w zależności od rasy zwierzęcia.

U psów długowłosych pojawia się różnego stopnia złuszczenie, wyłysienia i zwykle wyraźnie widoczne tworzenie odlewów mieszków włosowych (ryc. 12.4), a u springer spanieli często można zauważyć delikatne srebrne łuski na wewnętrznej powierzchni małżowin usznych. Zmiany mogą postępować, tworząc duże nieregularne obszary połamanych włosów i silnie przylegających łusek. W początkowym okresie choroby zmiany obejmują małżowiny uszne, tułów, okolice skroniową i ogon, lecz w ciężkiej postaci choroby dochodzi do zmian uogólnionych.

U psów krótkowłosych, takich jak wyżeł węgierski, obserwuje się wykwyty w formie ogniskowych, zlewających się pierścieniowatych płytek ze złuszczeniem i częściowymi wyłysieniami.

U kotów zapalenie gruczołów łojowych spotyka się rzadko. Chorobę charakteryzują wieloogniskowe pierścieniowate obszary wyłysień, złuszczenia, strupienia i odlewy mieszków włosowych. Świąd może nie występować wcale lub być znaczny, jeżeli nastąpiło wtórne ropne zapalenie skóry.